

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/35/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519205649
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7519205649.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Mičietovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu A. B. C., nar. XX.X.XXXX, D., E. F. XXX, zast. B. G. G., advokátkou, Košice, Diamantová 10 proti žalovanému Lesy Jasov, s.r.o., Jasov, Podzámok 166/28, IČO: 31 695 868, zast. B. E. E., advokátom, Moldava nad Bodvou, Jána Hunyadiho 9, IČO: 42 239 630, o zaplatenie 699,25 eura s príslušenstvom, o odvolaniach žalobcu a žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice sp. zn. K3-15C/59/2019-307 z 29. novembra 2024

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zaväzujúcom výroku I., čo do sumy 405,33 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy od 20.3.2018 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti vyhovujúceho výroku I. mení rozsudok tak, že žalobu o zaplatenie 94,92 eura s príslušenstvom zamietá.

Zrušuje výrok II. rozsudku.

Priznáva žalobcovi proti žalovanému náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 72,86 %.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (v ďalšom „súd prvej inštancie“ prípadne „súd“) napadnutým rozsudkom uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 500,25 eura spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21.3.2018 do zaplatenia (I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II.) a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III.).

2. Súd prvej inštancie odôvodnil, že si žalobca proti žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie 699,25 eura spolu s príslušenstvom dôvodiac tým, že bol so žalovaným v spore o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany žalovaného ako zamestnávateľa. Vo veci, uviedol súd, že rozhodol prvýkrát rozsudkom sp. zn. 15C/59/2019 z 20.1.2023 v spojení s opravným uznesením sp. zn. K3-15C/59/2019 z 31.1.2024 a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 199 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.3.2018 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal, voči ktorému rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 2Co/25/2024 z 21.3.2024, tak, že zrušil rozsudok v zamietavom výroku II. a súvisiacom výroku III. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd prvej inštancie dôvodil, že po vrátení veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, obsahom exekučného spisu č.k. 9Er/1232/2011, poverením, výzvami a ostatným spisovým

materiálom, ktorý je súčasťou spisu a zistil skutkový stav, ktorý následne právne posúdil citujúc pritom § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Súd mal za zrejmé, že žalobca bol so žalovaným v spore o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, v ktorej veci rozhodol Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 12C/89/2008 zo 16.1.2009 tak, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné, ktorý rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 8.6.2009 a rozsudok nadobudol právoplatnosť. Po právoplatnosti rozsudku o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, podal žalovaný návrh na obnovu konania. Okresný súd Košice I uznesením z 3.5.2011 obnovu konania povolil; týmto uznesením uložil povinnosť navrhovateľovi (A. B. C.) nahradiť trovy konania v sume 535,11 eura odporcovi, t.j. spoločnosti Lesy Jasov (žalovanému) na účet B. A. H. B., advokáta, AK, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na uznesení z 3.5.2011 bola vyznačená právoplatnosť dňom 19.7.2011 a vykonateľnosť dňom 23.7.2011, hoci žalobca tvrdil, že mu uznesenie doručované nebolo. Žalovaný následne ako oprávnený podal návrh na exekúciu ohľadne trov konania u súdnej exekútorky JUDr. Zory Ferdinandy, Košice, Štefánikova 6.

Z exekučného spisu sp.zn. 9Er/1232/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie od JUDr. Zory Ferdinandy bola podaná 23.12.2011, vymáhaný bol nárok 535,11 eura na základe návrhu Lesy Jasov, s.r.o. ako oprávneného proti povinnému A. B. C., a to išlo o vymoženie trov konania v sume 535,11 eura pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku 199 eur (2 x 99,50 eura za návrh na povolenie obnovy konania a za odvolanie proti zamietnutiu návrhu na povolenie obnovy konania) a z trov právneho zastúpenia 183,58 eura týkajúcich sa B. H., predchádzajúceho právneho zástupcu oprávneného a trov právneho zastúpenia právneho zástupcu JUDr. Dezidera Jančíka vo výške 152,53 eura s tým, že vymožené finančné prostriedky oprávnený žiadal nahradiť na účet klienta vedený v peňažnom ústave I. D. titulom zaplatenia súdneho poplatku 199 eur, trov právneho zastúpenia 183,58 eura na účet B. H. vedený v G. G. a trovy právneho zastúpenia JUDr. Ing. Dezidera Jančíka 205,25 eura žiadal uhradiť na účet v G. G..

Súd uviedol, že exekučný titul v čase úhrady žalobcu bol stále súdom vyznačený ako právoplatný a vykonateľný.

Pôvodný exekučný titul – uznesenie sp. zn. 36C/398/2009 z 3.5.2011 bol následne uznesením krajského súdu z 31.1.2018 zmenený tak, že krajský súd návrh na obnovu konania (podaný žalovaným) zamietol a zároveň potvrdil uznesenie z 1.6.2012 tej istej spisovej značky (36C/398/2009) o zrušení pečiatky právoplatnosti a vykonateľnosti na prvopise uznesenia, ktoré sa týkalo pôvodného exekučného titulu; uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 20.3.2018.

Podľa súdu prvej inštancie, „čo sa týka samotnej výšky trov exekúcie, nešlo o bezdôvodné obohatenie, avšak nárok žalobcu predstavuje ako určitý nárok na náhradu škody berúc do úvahy základné právne princípy, čo by sa javilo ako zjavne nespravodlivé voči žalobcovi, ktorý by utrpel ujmu“, keďže súd mal za preukázané v konaní, že došlo k vyplateniu sumy 699,25 eura súdnej exekútorke v exekučnom konaní, aj napriek tomu, že v spise chýba vyúčtovanie. Súd mal za to, že uvedené skutočnosti (zaplatenie sumy – poznámka odvolacieho súdu) potvrdzuje aj skutočnosť, že súdna exekútorka vrátila poverenie na vykonanie predmetnej exekúcie v zmysle Exekučného poriadku.

Súd dodal, že v priebehu konania nebolo možné pripojiť exekučný spis sp. zn. Ex4116/2011, pretože spis nie je k dispozícii nakoľko nástupca po súdnej exekútorke spis neprevzal.

Na základe uvedeného mal súd za to, že žalobca uniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a s poukazom na uznesenie odvolacieho súdu a na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že je návrh žalobcu dôvodný a preto mu v plnom rozsahu vyhovel, tak ako to uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Citujúc § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka súd rozhodol aj o úrokoch z omeškania, a to vzhľadom na omeškanie žalovaného so zaplatením dlžnej sumy zaviazal ho na zaplatenie aj úroku z omeškania v súlade s jeho vyčíslením žalobcom ktoré mal súd prvej inštancie za súladné s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to vo výške 5 % ročne tak ako to uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Citujúc § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP súd vychádzajúc z úspechu žalobcu v konaní v celom rozsahu, priznal mu nárok na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalovanému; dodal, že nezistil dôvody pre aplikáciu § 257 CSP.

3. Proti rozsudku včas podali odvolanie tak žalobca ako i žalovaný.

4. Žalobca v podanom odvolaní na začiatok poukázal na to, že sa domáhal podanou žalobou zaplatenia 699,25 eura spolu s príslušenstvom a žiadal priznať náhradu trov konania. Rozsudkom z 20.1.2023 bývalý Okresný súd Košice – okolie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu – žalobcovi 199

eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21.3.2018 do zaplatenia, výrokom II. v prevyšujúcej časti návrh zamietol a výrokom III. žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania. Voči tomuto rozsudku podal on – žalobca odvolanie proti výrokom II. a III., t.j. proti výroku o zamietnutí časti žaloby a proti výroku o náhrade trov konania. Vzhľadom na to, výrok I. rozsudku z 20.1.2023 nebol napadnutý odvolaním žalobcu, ani odvolaním žalovaného, nadobudol právoplatnosť. Súd mal preto bezodkladne vyznačiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na rozsudku z 20.1.2023 týkajúcu sa tohto výroku. Dodal, že žalovaný si svoju povinnosť podľa výroku I. splnil a žalobcovi to čo mu ukladalo prvé rozhodnutie súdu z 20.1.2023, zaplatil.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 21.3.2024 sp. zn. 5Co/25/2024 (správne 2Co/25/2024 – poznámka odvolacieho súdu) zrušil napadnutý rozsudok v zamietavom výroku II. a súvisiacom výroku III. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu sa nedotklo výroku I., ktorý už predtým nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

Žalobca poukázal na to, že v poradí druhým rozsudkom z 29.11.2024 sp. zn. K3-15C/59/2019 mestský súd rozhodol tak, že: výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 500,25 eura spolu s úrokmi z omeškania, výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalobca formuláciu výrokov tohto v poradí druhého rozsudku súdu prvej inštancie označil v časti výroku II. za zmätočnú v celosti. Svojim podaním preto namietol predovšetkým zjavnú nesprávnosť napádaného výroku rozsudku, ktorý je nadbytočný a ako taký ho navrhol z rozsudku odstrániť/zrušiť.

Namietol že výrokom II. v poradí druhého rozsudku už súd nemal čo zamietat', pretože žiadna prevyšujúca časť žaloby, ktorej by súd nebol svojimi rozhodnutiami vyhovel, už v čase jeho rozhodovania – 29.11.2024, jednoducho nebola. On – žalobca žaloval zaplatenie 699,25 eura s príslušenstvom, z tejto sumy mu bola výrokom I. prvého rozsudku z 20.1.2023 (právoplatne) priznaná suma 199 eur s príslušenstvom a výrokom I. v poradí druhého rozsudku z 29.11.2024 mu bola priznaná suma 500,25 eura spolu s príslušenstvom. Súd teda priznal žalobcovi celý žalobou uplatnený nárok aj s príslušenstvom bezozvyšku na zamietnutie. Dodal, že tomu, že mal v skutočnosti vo veci úspech v rozsahu 100 % svedčí aj výrok o náhrade trov konania, ktorú náhradu súd mu priznal v rozsahu 100 %. Žalobca argumentujúc, že zmätočný a pochybnosti vyvolávajúci nadbytočný výrok II. v poradí druhého rozsudku Mestského súdu Košice nemá v rozhodnutí svoje miesto, žiadal ho zrušiť predovšetkým postupom podľa § 224 CSP s tým, že ak súd prvej inštancie opravu nevykoná, tak žiadal, aby ho zrušil odvolací súd v odvolacom konaní proti rozsudku Mestského súdu Košice z 29.11.2024.

Dôvodil, že v prípade, ak súd prvej inštancie v lehote na predloženie odvolania žalovaného odvolaciu súdu nerozhodne ohľadom výroku II. tak, ako to on navrhol, prípadne ak dospeje k presvedčeniu, že postup podľa § 224 CSP nie je možný, potom uviedol, že je potrebné považovať toto jeho podanie za odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie sp. zn. K3-15C/59/2019 z 29.11.2024, konkrétne proti jeho výroku II., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Uviedol, že odvolanie podáva z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/ a h/ CSP. Namietal, že súd rozhodol v tejto veci napadnutým výrokom v rozpore so svojou právomocou a v rozpore so základnými princípmi civilného sporového procesu, konajúc pritom ako v skutkovom tak aj v právnom omyle. Mal za to, že jeho presvedčeniu nasvedčuje aj to, že odôvodnenie rozsudku nedáva pre ospravedlnenie výskytu neočakávaného výroku II. vo vyhotovenom rozsudku žiadne relevantné vysvetlenie. Namietol, že súd svojim nezmyselným výrokom rozhodoval o nároku žalobcu (o jeho čiastočnom zamietnutí) nad rámec podanej žaloby v spore, v ktorom mu to zákon neumožňuje. Citujúc § 216 CSP mal za to, že súd mal byť v danej veci viazaný žalobným návrhom, nakoľko sa výnimka z pravidla podľa § 216 ods. 2 CSP na prípad nevzťahuje. Zamietnutie žaloby v nešpecifikovanom a nezrozumiteľnom „prevyšujúcom rozsahu“ je rozhodnutím o nároku, ktorý prevyšuje žalobný návrh žalobcu, pretože tomuto bolo vyhovené v celom rozsahu inými výrokmi rozsudkov súdu prvej inštancie. Podľa žalobcu, súd rozhodovaním o časti žaloby, ktorá nebola žalovaná rozhodol o niečom, na čo nemá právomoc. Týmto postupom súdu boli naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/ CSP. Ak súd rozhodoval o niečom, čo žalobca nežaloval (resp. rozhodoval po tom, čo už v žalobe v celosti vyhovel), mal žalobca za to, že dospel súd aj k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré vyústili do neprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý nadbytočný a zmätočný výrok II. rozsudku z 29.11.2024 zrušil bez vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dodal, že jeho návrh vychádza z potreby aplikácie ústavných princípov spravodlivého súdneho procesu a základných právnych zásad obsiahnutých v Civilnom sporovom poriadku ako reakcie na zmätočné druhé rozhodnutie súdu prvej inštancie, aj keď jeho návrh nekorešponduje s § 390 CSP.

Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. V prípade uplatnenia odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP t.j. nesprávneho procesného postupu súdu, ktorým znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konkretizoval dôvod tým, že odôvodnenie rozsudku nezodpovedá úprave § 220 ods. 2 CSP.

Citujúc § 220 ods. 2 CSP uviedol, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie tejto právnej úprave nezodpovedá. Neobsahuje v podstate žiadne hodnotenie dôkazov podľa § 191 CSP ani právne posúdenie veci v zmysle § 220 ods. 2 CSP, teda podriadenie zisteného skutkového stavu pod príslušnú právnu normu. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch rozsudku nevyporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, čím znemožnil jemu – žalovanému realizáciu jeho procesných práv do tej miery, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Považoval porušenie týchto práv za o to závažnejšie, že už predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie z 31.1.2024 (zrejme správne z 20. januára 2023 – poznámka odvolacieho súdu) bol uznesením odvolacieho súdu z 21.3.2024 zrušený z dôvodu porušenia rovnakých ustanovení.

Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie napriek záväznému právnomu názoru odvolacieho súdu, tento názor nerešpektoval a v novom rozsudku znovu nevykonával hodnotenie dôkazov v súlade s § 191 a nasl. CSP, na základe čoho neustálil dostatočne skutkové zistenia, jeho skutkové závery nenadväzujú na konkrétne dôkazy, ale súd v bodoch 15. až 22. rozsudku uvádza iba holé konštatovania bez toho, aby z nich bolo zrejmé, či sa vôbec jedná o hodnotenie dôkazov, resp. iba cituje vyjadrenia strán sporu.

Namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie neobsahuje ani riadne právne posúdenie nároku, keď súd síce citoval hmotnoprávne ustanovenia a ich teoretický výklad, avšak citované ustanovenia žiadnym spôsobom neaplikoval na skutkový stav. Za zmätočné označil konštatovanie súdu v bode 35. odôvodnenia rozsudku, keď sám súd konštatoval, že čo sa týka samotnej výšky trov exekúcie nejde o bezdôvodné obohatenie a tento nárok žalobcu predstavuje „určitý nárok na náhradu škody“; následne však tento nárok nijako nehodnotil hmotnoprávne a ani procesnoprávne, z hľadiska preukázania vzniku zodpovednosti za túto škodu a z hľadiska posúdenia vzniku zodpovednosti práve žalovaného v zmysle konkrétnych hmotnoprávných ustanovení, ale súd použil nič nehovoriaci záver, že: „berúc do úvahy základné (nijako nekonkretizované) právne princípy, by sa javilo ako zjavne nespravodlivé voči žalobcovi, ktorý by utrpel ujmu“.

Na základe takéhoto výkladu, tvrdil žalovaný, že súd ho zaviazal na náhradu škody aj za situácie, že pripustil, že vznik škody zaviniel iný subjekt a iba s poukazom na záver, že nevyhovenie nároku žalobcu sa súdu javilo ako nespravodlivé, zaviazal ho na zaplatenie tejto škody bez preukázania jeho pasívnej legitímácie a aj hmotnoprávných podmienok vzniku nároku na náhradu škody.

Žalovaný namietal, že súd nedoplnil dokazovanie v časti uloženého preverenia plnenia žalobcu súdnej exekútorke a na dôkaznej situácii po zrušení prvého rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom sa nič nezmenilo. Dokazovanie obsahom exekučného, resp. exekútorského spisu nebolo vykonané.

Žalovaný rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu o tom, že aj plnenie poskytnuté na účet iného, vykonané na základe pokynu oprávneného treba považovať za plnenie oprávnenému, poukázal na to, že aplikovanie tohto názoru je možné iba za predpokladu, že zo strany žalobcu je nepochybne preukázané, že takéto plnenie zo strany súdnej exekútorke skutočne aj bolo realizované, čo v konaní žiadnym spôsobom preukázané nebolo.

Poukázal na to, že on - žalovaný už skôr namietal, že pokiaľ žalobca tvrdí, že získal on - žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie, je povinný nielen uviesť skutkové tvrdenia, z ktorých by toto obohatenie vyplývalo, ale zároveň aj požadovaný nárok preukázať. Nepovažoval za správny názor, že na splnenie dôkaznej povinnosti v tejto otázke postačuje žalobcovi preukázať to, že on vymáhanú sumu dobrovoľne uhradil súdnej exekútorke, a v rozsahu tohto jeho plnenia ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného v dôsledku následného zrušenia exekučného titulu. Namietal, že to, či sa takto uhradené prostriedky dostanú do dispozície oprávneného je závislé od ďalších úkonov súdneho exekútora uvedených v § 29 ods. 8 Exekučného poriadku. V zmysle Exekučného poriadku, aj v znení v čase vykonávania exekúcie v spornej exekučnej veci, existovala povinnosť súdneho exekútora zaslať prijaté peňažné prostriedky od povinného (v tomto konaní žalobcu) oprávnenému (v tomto konaní žalovanému). Bez splnenia tejto povinnosti súdneho exekútora oprávnený uvedený prostriedky nemohol získať, a teda sa nimi nemohol ani bezdôvodne obohatiť. Ak teda žalobca tvrdí, že sa on - žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil v exekučnom konaní, je povinný preukázať nielen to, že on plnil súdnej exekútorke, ale aj to, že súdnou exekútorou boli tieto prostriedky poukázané oprávnenému, teda žalovanému, resp. ním označeným jeho právnym zástupcom. Toto tvrdil, že zo strany žalobcu doposiaľ preukázané nebolo.

Uvedol, že on - žalovaný po celý čas v konaní namietal, že už v exekučnom konaní sa ani nepredpokladalo, že celá suma 699,25 eura bude vyplatená jemu - žalovanému ako oprávnenému. Za takejto situácie bolo povinnosťou žalobcu konkretizovať aj preukázať, z čoho vyvodzuje svoje tvrdenie o bezdôvodnom obohatení žalovaného v uplatnenej výške a bolo povinnosťou súdu aj tento nárok žalobcu aj právne posúdiť.

Pokiaľ sa týka trov exekúcie spočívajúcich v odmene a náhrade hotových výdavkov súdnej exekútorke, v žiadnom prípade nepredstavujú hodnotu, o ktorú by sa mal obohatiť žalovaný, a žalovaný nemôže zodpovedať za trovy, ktoré vznikli zavinením žalobcu. Mohol totiž sumu, na ktorú bol zaviazaný na základe súdneho rozhodnutia splniť dobrovoľne a pokiaľ tak nekonal, sám zaviniť vznik ďalších trov v exekučnom konaní.

Uvedené nedostatky v hodnotení dôkazov a v zisťovaní skutkového stavu súdom prvej inštancie mal za naplnenie odvolacieho dôvodu podľa písm. g/ CSP a nedostatok riadneho právneho posúdenia vecí za naplnenie odvolacieho dôvodu podľa písm. h/ CSP.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

6. Žalobca vo vyjadrení na odvolanie žalovaného, pokiaľ žalovaný spochybňoval doteraz vykonané dokazovanie a doteraz zistený skutkový stav a namietal, že nebolo nepochybne preukázané, že došlo k plneniu súdnej exekútorke, a teda nepovažuje dôkaz žalobcu za dostatočný, uviedol, že súdnej exekútorke on - žalobca zaplatil presne v súlade s tým, ako mu to bolo uložené v upovedomení o začatí exekúcie. Mal za preukázané, že súdna exekútorke bezodkladne vrátila poverenie na vykonanie exekúcie po uskutočnenej úhrade. Taktiež dal do pozornosti, že samotný žalovaný nakoniec priznal, že sumu, ktorú on sám požadoval vyplatiť na svoj účet, aj reálne obdržal. Žalobca uviedol, že si nemyslí, že by bol skutkový stav sporný a bolo by potrebné ďalšie skutkové dokazovanie. Čo sa týka odvolacej argumentácie žalovaného, že peňažné prostriedky neboli pripísané na bankový účet spoločnosti Lesy Jasov s.r.o. ako na platobné miesto, označil tento názor, resp. túto argumentáciu za dávnejšie prekonanú s prihliadnutím na názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení.

V súvislosti s názormi žalovaného v odvolaní, čo by mal on - žalobca ako žalujúca strana dokazovať, dôvodil, resp. uviedol, že on - žalobca dôkazné bremeno uniesol tým, že preukázal, kedy zaplatil, komu zaplatil a akú sumu.

Mal za to, že žalovaný má znášať zodpovednosť aj za ďalšie spôsobené náklady spojené s tým, že na základe odpadnutého rozhodnutia súdu inicioval exekučné konanie, ktoré je spojené s povinnosťou ďalších platieb od povinného. Dôvodil, že on - žalobca vynaloženiu dodatočných exekučných nákladov nevedel nijako zabrániť.

Pokiaľ žalovaný poukázal na to, že ustanovenie o účinkoch platby oprávnenému nebolo v čase platby žalobcu účinné, uviedol žalobca, že žalovaný v tej súvislosti zabudol poukázať na prechodné a záverečné ustanovenia novely zákona, ktoré vyvođeným záverom žalovaného nenasvedčujú.

Označiac výroky I. a III. rozsudku za vecne správne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v týchto výrokoch potvrdil a vo výroku II. rozsudok zrušil.

7. Žiadne ďalšie vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní neboli podané.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) na základe odvolaní žalobcu a žalovaného, ktoré boli podané včas a oprávnenou osobou (§§ 362 a 359 CSP), proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 a 358 CSP), viazaný rozsahom podaných odvolaní (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 a § 365 CSP), na nariadenom pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, zopakoval dokazovanie a po zopakovaní dokazovania (§ 384 ods. 1 CSP) a vyhodnotení dôkazov, napadnutý rozsudok v jeho zaväzujúcom výroku I. v časti potvrdil (výrok prvý rozsudku odvolacieho súdu) a v časti zmenil tak, že žalobu o 94,92 eura s prísl. zamietol (výrok druhý rozsudku odvolacieho súdu) a výrok II. rozsudku ako nadbytočný a zmaťočný zrušil (tretí výrok rozsudku odvolacieho súdu). Podľa § 396 ods. 2 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania.

9. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté

dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok nie je dostatočne zrozumiteľný a nezodpovedá požiadavkám ustanoveným procesným predpisom (CSP) na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

11. Je potrebné súhlasiť so žalovaným/odvolateľom, že odôvodneniu rozsudku súdu prvej inštancie požadované náležitosti chýbajú. Je síce možné z obsahu odsekov 28. až 34. odôvodnenia napadnutého rozsudku vyvodíť/mať za to, že ide o skutkové zistenia súdu prvej inštancie, ku ktorým dospel na základe vykonania dokazovania jednotlivými v týchto odsekoch označenými listinami ako listinnými dôkazmi. Napadnutý rozsudok však neobsahuje žiadne vyhodnotenie, resp. posúdenie týchto označených dôkazov každého jednotlivo a všetkých v ich vzájomnej súvislosti. Z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť, ktoré skutkové zistenia považoval súd za podstatné a z ktorých potom ako takých (podstatných) vychádzal pri prijatí svojho rozhodnutia.

Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku nielenže nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov, ale napadnutý rozsudok v skutočnosti neobsahuje ani žiaden právny záver. Odsek 35. odôvodnenia rozsudku sa síce snaží byť právnym záverom prijatým súdom prvej inštancie, ale je v celom rozsahu nezrozumiteľný.

V napadnutom rozsudku absentuje i akékoľvek vyporiadanie sa súdu so žalobnými námietkami a právnou argumentáciou sporových strán v priebehu konania na súde prvej inštancie, s ktorými zdá sa, že sa súd vôbec nezaoberal. Odôvodnenie neobsahuje žiadne právne úvahy, z ktorých súd vychádzal pri prijatí napadnutého rozhodnutia, ktoré by objasňovali a vysvetľovali prijaté rozhodnutie hodnotiac pritom zistený skutkový stav ako i podstatné uplatnené žalobné námietky a argumenty žalobcu i žalovaného.

Rozhodnutie nie je preto možné považovať za dostatočne, resp. riadne odôvodnené. Tento nedostatok zakladá danosť žalovaným uplatneného odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

12. Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie v danej veci bolo už raz odvolacím súdom zrušené (uznesenie sp. zn. 2Co/25/2024 z 21. marca 2024) a vec bola súdu prvej inštancie vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie (rozsudku K3-15C/59/2019 z 29. novembra 2024), v zmysle § 390 CSP odvolací súd sám rozhodol vo veci (§ 390 CSP).

13. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

14. V zmysle § 384 ods. 1 CSP odvolací súd zopakoval dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého sám zistil skutkový stav pre svoje rozhodnutie. Na nariadenom odvolacom pojednávaní zopakoval dokazovanie listinnými dôkazmi, s ktorými sa oboznámil a s ktorého dokazovania zistil:

15. Z upovedomenia o začatí exekúcie sp. zn. Ex 4116/2011-4 z 11. januára 2012, ktoré vydala súdna exekútorka B. J. K., L. X, C. a adresovala toto upovedomenie žalobcovi A. B. C. je zrejmé a vyplýva z neho, že podľa § 47 zákona č. 233/1995 Z.z. a na základe exekučného titulu – uznesenia č. 36C/398/2009 z 3.5.2011, ktoré vydal Okresný súd Košice I a uznesenia č. 36C/398/2009 zo 7.9.2011, ktoré vydal Okresný súd Košice I, návrhu oprávneného Lesy Jasov, s.r.o., IČO: 31 695 868 a na základe poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré vydal Okresný súd Rožňava 29.11.2011 súdna exekútorka upovedomila žalobcu, že dňa 13.12.2011 sa začalo exekučné konanie vo veci oprávneného: Lesy Jasov, s.r.o. proti nemu A. B. C. ako povinnému, na vymoženie nároku oprávneného a to: istiny 535,11 eura, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 52,72 eura a súdneho poplatku za vydanie poverenia 16,50 eura. Súčasne exekútorka vyčíslila trovy exekúcie ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie a to: odmenu exekútora podľa § 201 ods. 1 Exekučného poriadku a § 5 ods. 2 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. vo výške 60,50 eura, hotové výdavky 18,60 eura (spolu bez DPH 79,10 eura) a 20 % sadzbu DPH 15,82 eura, spolu, vrátane DPH 94,92 eura; spolu ku dňu 11.1.2012 išlo o vymáhaný nárok 699,25 eura. Vyzvala povinného, aby do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie uspokojil pohľadávku oprávneného a jej príslušenstvo ako aj trovy exekúcie, alebo v odôvodnených prípadoch vzniesol námietky s tým, že inak vydá exekučný príkaz na vykonanie exekúcie a príkaz na úhradu trov exekúcie a vykoná exekúciu. Pohľadávku oprávneného a trovy exekúcie súdneho exekútora vyzvala povinného –

žalobcu uhradiť na označený účet súdneho exekútora vedený v E. D. G., M.. Z fotokópie obálky poštovej zásielky (č.l. 16 spisu) je nesporné, že upovedomenie bolo doručené žalobcovi 16.1.2012.

16. Z príkazu na úhradu, ktorý ako platiteľ podpísal žalobca a odovzdal ho 20.1.2012 banke UniCredit Bank je nesporné, že žalobca predmetným predloženým príkazom na úhradu zadal banke zo svojho účtu zaplatiť na číslo účtu súdnej exekútorky, ktorý označila v upovedomení o začatí exekúcie, v upovedomení určenú sumu 699,25 eura, a to pod určeným variabilným symbolom 41162011.

17. Z histórie transakcií účtu žalobcu (č.l. 18 spisu) vyplýva, že 23.1.2012 bola zaúčtovaná transakcia z účtu žalobcu vo výške sumy 699,25 eura.

18. Z uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 36C/398/2009 z 3.5.2011 vydaného v právnej veci navrhovateľa A. B. C. proti odporcovi Lesy Jasov s.r.o. o návrhu odporcu na obnovu konania je nesporné, že súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 12C/189/2008 a uložil povinnosť navrhovateľovi, t.j. žalobcovi v tomto konaní nahradiť odporcovi, t.j. žalovanému v tomto konaní trovy konania 535,11 eura na účet B. A. H. B., advokáta, so sídlom Hlavná 119, Košice do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Na predmetnom rozhodnutí bola vyznačená doložka právoplatnosti dňom 19.7.2011 a doložka vykonateľnosti dňom 23.7.2011.

19. Z predexekučnej výzvy žalovaného v zastúpení advokátskej kancelárie JANČÍK & Partners s.r.o., adresovanej žalobcovi z 8.11.2011 je nesporné, že žalovaný vyzval žalobcu na splatenie pohľadávky 535,11 eura, a to nasledovne: na účet klienta, t.j. na účet žalovaného v I. D. G. žiadal žalovaný zaplatiť 199 eur titulom zaplataenia súdneho poplatku (2x99,50 eura za návrh na povolenie obnovy konania a odvolanie proti zamietnutiu návrhu na povolenie obnovy konania), ďalej trovy právneho zastúpenia 183,58 eura týkajúce sa B. H. žiadal žalovaný uhradiť na jeho účet vedený v G. G. a trovy právneho zastúpenia týkajúce sa B. A. H. B. vo výške 152,53 eura s DPH žiadal žalovaný uhradiť na jeho účet vedený v G. G..

20. Z vyúčtovania exekučného konania č. 4116/2011 vo veci oprávneného Lesy Jasov s.r.o. proti povinnému A. B. C., ktoré vyúčtovanie vyhotovila súdna exekútorka JUDr. Zora Ferdinandy, vyplýva, že 1.2.2012 uskutočnila odvod oprávnenému - Lesy Jasov s.r.o. v sume 199 eur. Na predloženej listine je rukou napísaná poznámka: „UKONČENÉ“ a podpis a odtlačok pečiatky súdnej exekútorky JUDr. Zory Ferdinandy.

21. Uznesenie Okresného súdu Košice I. sp. zn. 36C/398/200986 z 3.5.2011 bolo na základe odvolania žalobcu A. B. C. zmenené uznesením odvolacieho Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/32/2017 z 31. januára 2018 tak, že návrh na obnovu konania bol zamietnutý. Žalobcovi bola odvolacím súdom priznaná plná náhrada trov konania.

22. Z uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 36C/398/2009 z 15.6.2021 v právnej veci navrhovateľa A. B. C. (žalobca v tomto konaní) proti odporcovi Lesy Jasov, s.r.o. v konaní o návrhu odporcu na obnovu konania vyplýva, že súd zrušil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na prvopise uznesenia Okresného súdu Košice I z 3.5.2011, č. k. 36C/398/2009-86. Na uznesení je vyznačená doložka o nadobudnutí právoplatnosti dňa 20.3.2018.

23. Okresný súd Rožňava listom z 5.1.2023 oznámil žalobcovi vo veci vedenej pod sp. zn. 9Er/1232/2011, reagujúc na jeho žiadosť o poskytnutie informácie z 19.2.2022, že exekučné konanie vo veci oprávneného Lesy Jasov s.r.o. proti povinnému A. B. C., o vymoženie 535,11 eura s príslušenstvom (č. 9Er/1232/2011 bolo ukončené, pričom súdna exekútorka JUDr. Zora Ferdinandy súdu 6.2.2012 vrátila poverenie na vykonanie exekúcie z dôvodu, že predmetné exekučné konanie sa skončilo upustením od vykonania exekúcie. K vráteniu poverenia na vykonanie exekúcie nebolo súdnou exekútorkou pripojené konečné vyúčtovanie exekučného konania.

24. Listom bez označenia dátumu súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, Záhradnícka 60, Bratislava oznámil Okresnému súdu Košice - okolie na základe jeho žiadosti, že požadovaný spis EX 4116/2011 po pôvodnej súdnej exekútorky neprevzal. Na tom základe uviedol, že predpokladá, že exekučné konanie bolo ukončené jej exekútorickým úradom a následne malo byť vrátené poverenie príslušnému okresnému súdu. Oznámil, že nevie preto vyhovieť žiadosti súdu o zaslanie spisu, nakoľko ním nedisponuje.

25. Odvolací súd mal za nesporné, že v návrhu na vykonanie exekúcie peňažnej pohľadávky 535,11 eura s prísl., ktorý podal žalovaný ako oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu Jančík & partners súdnej exekútorke JUDr. Zore Ferdinandy (z 12.12.2011), ktorý návrh smeroval proti povinnému A. B. C., žalovaný navrhol vykonanie exekúcie na uspokojenie pohľadávky jeho – ako oprávneného v zmysle právoplatného a vykonateľného uznesenia Okresného súdu Košice I z 3.5.2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 36C/398/2009 vo výške 535,11 eura a tiež trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 52,72 eura (1x36,52 eura + 7,41 eura náhrady hotových výdavkov + 20 % DPH) a trovy exekúcie, ktoré určí exekútor podľa vyhlášky č. 288/95 Z.z. Žalovaný navrhol, resp. žiadal vymožené „trovy konania“ uhradiť:

- na účet klienta t.j. žalovaného v I. D. G. M. na označené číslo účtu titulom zaplataenia súdneho poplatku 199 eur (2x99,50 eura),
- trovy právneho zastúpenia 183,58 eura týkajúce sa B. H. žiadal uhradiť na jeho účet vedený v G. G., M. na označené číslo účtu a
- trovy právneho zastúpenia týkajúce sa JUDr. Ing. Dezidera Jančíka 205,25 eura (152,53 eura + 52,72 eura) žiadal uhradiť na jeho účet vedený v G. G., M..

26. Z predmetného exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9Er/1232/2011 je nesporné, že listom z 1. februára 2012, ktorý bol doručený Okresnému súdu Rožňava 6.2.2012 súdna exekútorka B. J. K. v súlade s § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. ako poverená vykonať exekúciu vo veci povinného A. B. C. na vymoženie 535,11 eura, poverenie na vykonanie exekúcie z 29.12.2011 v súlade s § 60 Exekučného poriadku vrátila súdu, pretože exekučné konanie sa skončilo upustením od vykonania exekúcie.

27. Odvolací súd na základe zopakovaného dokazovania uzavrel, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom plnenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol, uplatnený proti žalovanému je čiastočne čo do sumy 405,33 eura s prísl. opodstatnene uplatnený, v prevyšujúcom rozsahu nad uvedenú sumu, t.j. čo do zaplataenia sumy 94,92 eura s prísl. uplatnený proti žalovanému je návrh nedôvodný.

28. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

29. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

31. Žalobca si podanou žalobou uplatnil proti žalovanému nárok titulom vydania bezdôvodného obohatenia 699,25 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že uvedenú sumu 699,25 eura uhradil bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na účet súdnej exekútorke na základe jej výzvy na takýto postup v jemu doručenom upovedomení o začatí exekúcie z 11.1.2012, č. Ex 4116/2011. Skutočnosť, že žalobca uhradil na účet súdnej exekútorke 699,25 eura, nebola medzi stranami sporu sporná.

32. Súdna exekútorka vydala predmetné Upovedomenie o začatí exekúcie z 11.1.2012, Ex 4116/2011 na základe návrhu žalovaného ako oprávneného v exekúcii a to na vymoženie 535,11 eura istiny, ktoré podľa rozhodnutia – uznesenia Okresného súdu Košice I, sp. zn. 36C/398/2009-56 z 3.5.2011, na ktorom rozhodnutí bola vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti dňom 11.7., resp. 23.7.2011, bol žalobca A. B. C. označený ako navrhovateľ v predmetnom konaní vedenom pod sp. zn. 36C/398/2009 na Okresnom súde Košice I povinný nahradiť odporcovi – Lesy Jasov na účet JUDr. Ing. Dezidera Jančíka, advokáta.

Dňa 23.12.2011 žalovaný ako oprávnený navrhol vykonanie exekúcie. V návrhu na vykonanie exekúcie žalovaný v zastúpení svojim právnym zástupcom/advokátom JUDr. Ing. Deziderom Jančíkom navrhol súdnej exekútorke, ktorú si vybral, vymožené trovy konania (ktoré boli predmetom vedenej exekúcie ako istina), aby uhradila na účet žalovaného (Lesy Jasov), ktorý v exekúcii vystupoval ako oprávnený, vo výške 199 eur (titulom zaplataenia súdneho poplatku – 2 x 99,50 eura, 1 x za návrh na povolenie obnovy

konania a 1 x za odvolanie proti zamietnutiu návrhu na povolenie obnovy konania), ďalej na účet JUDr. Drobnáka – bývalého, resp. predchádzajúceho právneho zástupcu žalovaného, aby uhradila 183,50 eura trov právneho zastúpenia týkajúcich sa tohto právneho zástupcu a napokon na svoj účet navrhol právny zástupca zastupujúci žalovaného v exekučnom konaní (JUDr. Ing. Dezider Jančík) zaplatiť trovy právneho zastúpenia vo výške 205,25 eura, a to 152,53 eura za zastúpenie žalovaného v sporovom konaní sp. zn. 36C/398/2009 a 52,72 eura za zastúpenie žalovaného v exekučnom konaní.

33. Nebolo sporné, že po úhrade žalobcu sumy 699,25 eura na účet súdnej exekútorky, súdna exekútorka JUDr. Zora Ferdinandy listom z 1.2.2012 vrátila Okresnému súdu Rožňava (exekučnému súdu podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku platného v rozhodnom čase) poverenie na vykonanie exekúcie s tým odôvodnením, že exekučné konanie skončilo upustením od vykonania exekúcie.

34. Podľa § 46 ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom v rozhodnom období, exekútor upustí od vykonania exekúcie, ak povinný splnil, čo mu ukladá rozhodnutie.

35. Upustenie od vykonania exekúcie bolo podmienené tým, že povinný dobrovoľne splnil to, čo mu ukladalo vykonateľné rozhodnutie a to vrátane aj náhrady trov exekúcie, do ktorých patrila aj odmena a náklady exekútora ku dňu dobrovoľného plnenia. To znamená, ak by povinný nezaplatil okrem istiny ďalšie vzniknuté trovy oprávneného a trovy exekúcie súdneho exekútora, nebolo by možné použiť pravidlo správania o upustení od vykonania exekúcie.

36. V danej veci nebolo sporné, že žalobca ako povinný v exekučnom konaní uhradil sumu 699,25 eura, t.z. splnil to, čo mu ukladalo vykonateľné rozhodnutie – uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 36C/398/2009 z 3.5.2011 (išlo o 535,11 eura trov súdneho konania sp. zn. 36C/398/2009), ale aj trovy exekúcie oprávneného (52,72 eura trov právneho zastúpenia povinného, resp. žalovaného v exekúcii a 16,50 eura súdneho poplatku za vydanie poverenia; spolu 69,22 eura) a trovy exekúcie spočívajúce v odmene exekútorky podľa § 201 ods. 1 Exekučného poriadku a § 5 ods. 2 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. vo výške 60,50 eura, hotových výdavkov exekútorky 18,60 eura a 20 % DPH vo výške 15,82 eura, spolu 94,92 eura.

37. Žalovaný nepopieral, že na jeho účet poukázala súdna exekútorka vymoženú sumu 199,- eur tak, ako to navrhol vo svojom návrhu na vykonanie exekúcie z 12.12.2011 s tým, že išlo o sumu ním uhradených súdnych poplatkov (2 x 99,50 eura). O tom žalovaný predložil aj Vyúčtovanie exekučného konania vyhotovené súdnou exekútorkou JUDr. Zorou Ferdinandy, sp. zn. 4116/2011, z ktorého vyplýva „odvod oprávnenému“ sumy 199,50 eura dňa 1.2.2012 s poznámkou na vyúčtovaní vyhotovenou súdnou exekútorkou – „ukončené“.

Túto sumu (199 eur) žalovaný aj žalobcovi na základe v poradí prvého rozsudku súdu prvej inštancie uhradil.

38. Žalovaný sa však bránil v konaní tým, že žiadne iné sumy súdnou exekútorkou jemu poukázané neboli, a teda on sa bezdôvodne o tieto sumy neobohatil.

39. Nenamietal síce proti právnomu názoru, ktorý uviedol odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 2Co/25/2024 z 21.3.2024, v zmysle ktorého ak pri exekúcii bolo poskytnuté plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku oprávneného veriteľa na iný oprávneným označený účet inej osoby (voči ktorej je oprávnený v postavení dlžníka) než oprávneného, majetkový prospech z plnenia poskytnutého na základe právneho titulu, ktorý neskôr odpadol, vznikol oprávnenému; namietal však, že žalobca nepreukázal, že súdna exekútorka, ktorú si žalovaný vybral, skutočne žalobcom uhradené (v súlade so znením upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré exekútorka vydala) finančné prostriedky 699,25 eura poukázala na účty tak, ako to on – žalovaný resp. v exekučnom konaní v postavení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie navrhol, a to na ním označené účty jeho právnych zástupcov B. H. a B. A. H. B.. Išlo o veriteľov žalovaného, ktorým vymáhané trovy súdneho konania spočívajúce v trovách jeho právneho zastúpenia v sporovom konaní sp. zn. 36C/398/2009 mal hradiť on, ale podľa procesnej úpravy (Občiansky súdny poriadok) súd mu (žalovanému) priznal náhradu týchto trov (na účet jeho právneho zástupcu ako tzv. platobné miesto).

40. Je pravdou, resp. je potrebné povedať, že exaktne (dôsledne) vzaté toto v konaní preukázané nebolo (odvody vymoženej sumy exekútorkou na oprávneným určené účty jeho právnych zástupcov),

k dispozícii totiž nebol exekútorsky spis súdnej exekútorky B. J. K., sp. zn. Ex 4116/2011, ktorá už ukončila činnosť súdnej exekútorky a spisom nedisponovala a predmetným exekútorským spisom nedisponoval a súdu ho z toho dôvodu nepredložil ani jej právny nástupca v exekútorskom úrade JUDr. Rudolf Krutý.

41. Avšak odvolací súd má za to, že dôkazné bremeno na preukázanie tejto skutočnosti nezaťažuje a nemôže zaťažovať žalobcu, ktorý preukázal, že na základe výzvy súdnej exekútorky uhradil na jej účet celú ňou určenú/vypočítanú sumu 699,25 eura, to znamená splnil sumu 535,11 eura vymáhanej istiny podľa exekučného titulu sp. zn. 36C/398/2009 z 3.5.2011 (predstavujúcu 199 eur súdnych poplatkov, 183,50 eura trov právneho zastúpenia žalovaného B. H. v konaní sp. zn. 36C/398/2009 a 152,50 eura trov právneho zastúpenia žalovaného B. A. H. B. v tom istom sporovom konaní), splnil vymáhané trovy právneho zastúpenia žalovaného B. A. H. B. v exekučnom konaní – 52,72 eura ako i splnil sumu 16,50 eura súdneho poplatku na vydanie poverenia; spolu splnil vymáhaný nárok oprávneného 604,33 eura.

42. Súdna exekútorka JUDr. Zora Ferdinandy vykonávala predmetnú exekúciu na návrh žalovaného ako oprávneného. Bola povinná prijať finančné prostriedkov od žalobcu ako povinného v exekučnom konaní odviesť na účty podľa pokynov oprávneného. To znamená, ak súdna exekútorka nespĺnila svoje povinnosti, nespĺnila ich vo vzťahu k žalovanému ako oprávnenému a žalovaný si prípadné nespĺnenie povinností súdnej exekútorky z ich vzájomného vzťahu v exekučnom konaní, ktoré porušenie povinností súdnej exekútorky v podstate spochybňuje v tomto konaní, musí, resp. mal riešiť so súdnou exekútorkou. Bol to práve žalovaný, kto v prípade nepoukázania mu ním vymáhaného nároku, a teda aj súm, ktoré žiadal poukázať na ním určené účty tretích osôb na prijatie plnenia od exekútorky, mal, resp. mohol toto riešiť so súdnou exekútorkou. Akékoľvek nepoukázanie vymáhaných súm exekútorkou na účet oprávneného, by predstavovalo závažné disciplinárne porušenie povinností súdnej exekútorky s prípadnou až trestnoprávnou zodpovednosťou, ale bez dopadu na opodstatnenosť a správnosť tvrdenia žalobcu, že on svoju povinnosť uloženú mu exekútorkou v upovedomení o začatí exekúcie splnil úhradou sumy 699, 25 eura na jej účet.

43. Žalobca preukázal, že splnil svoju povinnosť a vymáhaný nárok oprávneného Lesy Jasov, t.z. žalovaného, splnil. Vzhľadom na neskoršie/následné zrušenie doložky právoplatnosti na súdnom rozhodnutí - uznesení, ktoré bolo exekučným titulom, a zmenu tohto uznesenia, je preto žalovaný povinný žalobcovi na jeho úkor vzniknuté bezdôvodné obohatenie vo výške vymoženého nároku 604,33 eura vydať.

Žalovaným v odvolaní uplatnené odvolacie námietky o neunesení dôkazného bremena žalobcu odvolací súd s poukazom na vyššieuvedené vyhodnotil ako neopodstatnené.

44. V konaní nebolo sporné, že sumu 199 eur už žalovaný žalobcovi uhradil, a preto zostáva, aby uhradil ostávajúcu časť 405,33 eura (604,33-199). Odvolací súd preto odvolaním žalovaného napadnutý zaväzujúci výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie čo do výšky tejto sumy 405,33 eura spolu s príslušenstvom ako vecne správny potvrdil.

45. Iná je však situácia v prípade sumy 94,92 eura, ktorá predstavovala trovy exekúcie spočívajúce v odmene súdnej exekútorky vo výške 60,50 eura, jej hotových výdavkov vo výške 18,60 eura a 20 % DPH vo výške 15,82 eura. Tieto sumy pripadli súdnej exekútorky, a teda v tejto časti je dôvodná obrana žalovaného, že on sa na úkor žalobcu neobohatil a nie je pasívne vecne legitimovaný.

46. Vzhľadom na nesprávne vyznačenú doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na exekučnom titule a jeho neskoršiu zmenu, v danom prípade prichádzalo do úvahy, aby si žalobca v tejto časti uplatnil nárok titulom náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to voči štátu ako subjektu zodpovednosti. Žaloba uplatnená v časti o zaplatenie 94,92 eura proti žalovanému nebola proti nemu uplatnená dôvodne, žalovaný nie je v tejto časti žalobou uplatneného nároku pasívne vecne legitimovaný, preto odvolací súd zaväzujúci výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v časti o zaplatenie 94,92 eura zamietol.

47. Výrokom II. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, voči ktorému podal odvolanie žalobca, súd „v prevyšujúcej časti žalobu zamietol“. V odôvodnení rozsudku nedal súd, pokiaľ uvedeným spôsobom rozhodol, žiadne odôvodnenie a vysvetlenie takéhoto svojho rozhodnutia.

48. Opodstatnene však proti tomuto výroku ako výroku zmätočnému a nadbytočnému vo vzťahu k predmetu konania, ktorým predmetom konania bol nárok žalobcu o zaplatenie 699,25 eura, žalobca namietal a navrhol jeho zrušenie. Súd prvej inštancie nevysvetlil v odôvodnení, o akú prevyšujúcu časť žaloby, ktorú zamietol, ide. Je potrebné súhlasiť so žalobcom, že v poradí prvým rozsudkom súdu prvej inštancie z 20. januára 2023 sp. zn. 15C/59/2019 súd výrokom I. uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 199 eur spolu s príslušenstvom. Odvolanie proti tomuto rozsudku, a to len proti výrokom II. a III. podal žalobca; odvolací súd to o.i. uviedol v odseku 9. uznesenia sp. zn. 2Co/25/2024 z 21.3.2024, dodal tiež, že výrok I. nebol predmetom odvolacieho prieskumu a nadobudol právoplatnosť. Žalovaný, ako je to zrejmé z obsahu spisu, žalobcovi túto sumu na základe právoplatného výroku I. rozsudku z 20. januára 2023 už aj uhradil.

49. Predmetom konania teda zostal nárok žalobcu o zaplatenie 500,25 eura. Výrokom I. odvolaniami napadnutého, v poradí druhého rozsudku súdu prvej inštancie z 29.11.2024 sp. zn. K3-15C/59/2019 súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 500,25 eura spolu s príslušenstvom. Tým, v spojitosti s právoplatným výrokom I. rozsudku z 20. januára 2023, je evidentné, že rozhodol spolu o sume 699,25 eura (199 + 500,25 eura), a teda rozhodol o celom predmete konania, vyčerpal celý predmet konania a nemal žiadnu prevyšujúcu časť žaloby, ktorú by mal, resp. mohol zamietnuť.

50. Ide o zrejmu nedôslednosť a chybu súdu prvej inštancie, ktorú možno označiť za chybu v počítaní, ktorú však nie je možné napraviť inak, než zrušením nadbytočného a zmätočného/zavádzajúceho výroku II. napadnutého rozsudku. Odvolací súd preto vyhláseným rozsudkom výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie zrušil.

51. Podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP rozhodol odvolací súd meniac rozhodnutie súdu prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov konania a to tak trov prvoinštančného ako i odvolacieho konania. Žalobca, ktorému bola prisúdená suma 604,33 eura bol tak v konaní úspešný v rozsahu 86,43 %, oproti tomu úspech žalovaného predstavuje zamietnutý nárok žalobcu o zaplatenie 94,92 eura, čo znamená 13,57 % úspechu žalovaného. V konečnom dôsledku tak bol v konaní úspešný žalobca v rozsahu 72,86 % (86,43 % - 13,57 %). Preto podľa § 255 ods. 2 CSP priznal odvolací súd žalobcovi proti žalovanému náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 72,86 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 1 CSP).

52. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je príпустné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je príпустné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je príпустné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolateľ má právo v dovolacom konaní zvoliť si advokáta alebo sa môže obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).